

Per una confluència estratègica per a l'inici d'un procés constituent català

Les eleccions municipals d'enguany han tingut resultats històrics. Més enllà de les xifres absolutes, on les diferents forces del règim intenten mantenir les quotes de poder, les candidatures populars i transformadores han entrat amb força. Aquestes opcions advoquen obertament per un canvi profund en les relacions institucions-ciutadania i mercat-societat que reequilibrin la desigual relació de força en benefici de la majoria social. Avui, canviar la realitat existent ja no passa només per les institucions, va més enllà amb la presència al carrer i als espais que dia a dia s'autogestionen arreu dels municipis catalans.

És per això que les victòries electorals puntuals no ens han de fer caure en la lògica institucional i d'alternança de governs. Govern qui governi, el problema central per a les classes populars seguirà sent el sistema capitalista que domina tots els aspectes de la vida, la propietat dels mitjans de producció, el repartiment extremadament desigual de la riquesa i la falta de democràcia i de sobirania per a implementar un just repartiment de la mateixa. Govern qui governi, no s'ha de renunciar a entendre que cal una ruptura en el marc institucional i legislatiu. Govern qui governi el desavantatge abismal en la relació de poder entre capital i classes populars, o entre esfera privada i públic-democràtica, lamina cada dia més la capacitat de les classes populars de defensar-se i mantenir un cert nivell de drets socials i decidir lliurement el futur col·lectiu. A dia d'avui no estan garantides les necessitats bàsiques de les persones i les diferències socials continuen augmentant.

Ens cal materialitzar i convertir la impugnació popular al règim en una ruptura democràtica i l'obertura d'un procés constituent, és a dir, d'un procés que retorni la paraula a la gent per redefinir el marc de convivència, de drets i de deures de la nostra societat. Un procés constituent des de baix amb diferents objectius: ruptura amb el règim hereu del franquisme, protagonisme popular, canvi de model econòmic i productiu a favor de la majoria social i construcció de sobiranes en un marc de plena acceptació de l'exercici del dret d'autodeterminació, a la nació sencera, els Països Catalans.

Per això és necessària la confluència de totes les forces democràtiques en un marc estratègic compartit que dibuixi un horitzó plausible en termes polítics, democràtics i jurídics per forçar, en les properes eleccions de setembre, l'obertura d'un procés constituent català i la ruptura amb l'Estat espanyol. Les eleccions de setembre han de tenir un sentit inequívocament plebiscitari. Perquè el procés cap a la República Catalana porta inevitablement a l'obertura d'un procés constituent català. El lligam i la importància d'ambdós processos han estat defensats per diferents agents i forces polítiques transformadores.

La independència final, com aquest procés constituent català no pot quedar subordinat al permís o les lògiques polítiques ni jurídiques de la resta de l'Estat. L'inici d'un possible procés constituent al mateix temps a l'Estat serà benvingut des del respecte a les sobiraniaes de cada poble. En cas de no iniciar-se un procés constituent en clau estatal i per tant el nivell de concessió d'autonomia a la societat catalana per decidir el seu futur segueix sent el mateix estant on és, el procés constituent català hauria de prendre les mesures necessàries per a donar-se compliment a si mateix, és a dir, plantejar obertament un marc d'independència formal per a realitzar-se.

Aquesta confluència estratègica no té perquè donar-se en una confluència electoral. La diversitat política pròpia de la societat catalana és una riquesa en si mateixa. La capacitat d'articular projectes de majories democràtiques a través de la diversitat és un repte i serà la virtut imprescindible i necessària. A més, és lògica i legítima la pugna per a l'hegemonia del procés constituent. Forma part de la democràcia, i aquesta no hauria de posar en perill l'estratègia compartida d'obrir un procés constituent i entregar el poder de decidir a la població, més enllà de partits.

Candidatura d'Unitat Popular.
Països Catalans, juny de 2015.